



Arrest

nr. 203 779 van 14 mei 2018
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. MICHOLT
Maria van Bourgondiëlaan 7 B
8000 BRUGGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2018 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 januari 2018.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 april 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 mei 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en van attaché E. GOOVAERTS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Pasjtoen en heeft u de Afghaanse nationaliteit. U bent afkomstig van het dorp Kakrak in het district Surkhrod van de provincie Nangarhar, waar u uw hele leven tot uw vertrek hebt gewoond.

U bent niet naar school geweest en bent analfabeet. U werkte op het land met uw grootvader en ging in dienst bij de grenspolitie toen u twintig jaar oud was. U werkte van 1390 tot 1393 op de luchthaven van Kandahar als soldaat. Ongeveer drie maanden voor uw vertrek brak er een gevecht uit in uw dorp waarbij negen taliban gedood werden. Vier tot zes dagen later kreeg u een dreigbrief waarin stond dat u moest stoppen met uw werk en dat u zich moest aansluiten bij de taliban. Tien dagen later werd u opgebeld en werd u dezelfde boodschap meegedeeld. Toen u hoorde dat uw moeder ziek was ging u

naar huis en u nam de bus naar Shamtala. De mullah van de moskee van uw dorp en twee andere mannen zagen u in Shamtala. Toen u uw grootvader belde waarschuwde hij u om niet naar huis te komen. U ging diezelfde dag nog terug naar Kandahar. Diezelfde dag doorzocht de taliban uw huis. De volgende morgen kreeg u een dreigbrief waarin stond dat ze u gingen vermoorden. Twee dagen later kwam de taliban terug naar het huis en ze namen uw grootvader mee. De dorpsouderen en de malek van het dorp verkregen de vrijlating van uw grootvader, op voorwaarde dat uw grootvader geen contact meer mocht hebben met u. Twee dagen na de vrijlating van uw grootvader verliet u het land. U hebt Afghanistan verlaten in het jaar 1393 en was zeven maanden en 22 dagen onderweg. U kwam in België aan op 17 augustus 2015 en diende een asielaanvraag in op 18 augustus 2015.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw taskara, uw grootvaders' taskara, de taskara's van uw gezin, twee dreigbrieven van de taliban, een opleidingscertificaat van ANCOP, een bevestiging van uw problemen door het district, vijf foto's van uw gezin en een foto van uzelf tijdens uw werk bij de grenspolitie.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 2) blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

Vooreerst kunnen er vraagtekens geplaatst worden heeft bij uw voorgehouden profiel van analfabete politieagent uit ruraal Afghanistan en uw verblijf in Kandahar in het kader van uw werk. Dit blijkt immers geenszins uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op de DVZ wordt u gevraagd naar uw geboortedatum, waarop u zegt dat u 24 jaar en 2 maanden en 10 dagen oud bent. Gevraagd naar hoe u dit weet, zegt u dat u geboren bent op 10/02/1991. Gevraagd hoe het komt dat u de Perzische kalender niet hanteert maar wel de westerse, zegt u dat u geboren bent in 1393 (2014/2015). U zegt dan meteen dat dit niet kan omdat het op het moment van dit gehoor 1394 (2015/2016) was, waarop u uw GSM boven haalt om de westerse kalender om te zetten in de Perzische/ Afghaanse kalender. U wordt vervolgens nogmaals gevraagd hoe het komt dat u de Perzische/ Afghaanse kalender niet kent, waarop u de nietszeggende verklaring geeft dat uw moeder u heeft gezegd hoe oud u bent en dat u dit uw moeder nog niet had gevraagd op het moment dat u asiel aanvroeg (Verklaring DVZ, p. 5). Dat u spontaan uw GSM bovenhaalt om de westerse kalender om te zetten in de Perzische of Afghaanse kalender, doet reeds twifelen aan de door u voorgehouden ongeschooldheid.

Gevraagd of u over een Facebookaccount beschikt, haalt u uw GSM boven en benoemt u uw Facebookaccount (CGVS I, p. 15). Gevraagd hoe u dat doet, zonder te kunnen lezen en schrijven, zegt u vreemd genoeg dat u het hebt neergeschreven op een papier (CGVS I, p. 15). Later verklaart u dat u niet weet hoe u met Facebook moet werken en dat er andere jongens mee kunnen werken (CGVS I, p. 16). Gezien u vrij actief bent op Facebook (in het laatste jaar bent u zeven keer van profielfoto veranderd, waaronder meerdere foto's van uzelf), is dit merkwaardig.

Tijdens het eerste gehoor wordt u gevraagd naar de etnieën in uw district, waarop u zegt dat in Kakrak en het gebied daarboven minder dan 10% Dari spreekt (CGVS I, p. 5). Gevraagd hoe u weet dat minder

dan 10% Dari spreekt, zegt u dat het uw thuis is en dat u dit weet (CGVS I, p. 5). Gevraagd hoe dit percentage weet, die 10%, zegt u louter dat de mensen Dari spreken naar het districtscentrum toe, en dat iedereen Pasjtoe spreekt in uw gebied (CGVS I, p. 5). Gevraagd of dat percentage, 10%, een gok is, ontwijkt u opnieuw de vraag en zegt u dat het gebied van Kakrak groot is en dat er veel gebieden in zijn en dat mensen in het district beide talen spreken, Dari en Pasjtoe (CGVS I, p. 5). Naast het feit dat uw verklaringen bijzonder ingestudeerd lijken, doet dit eveneens afbreuk aan de door u voorgehouden ongeschooldheid.

Tijdens het eerste gehoor zegt u dat u niet naar school bent geweest omdat u uw grootvader hielp op het land nadat uw vader door een mijn was geraakt (CGVS I, p. 7). Gezien u op dat moment tien à elf jaar moet geweest zijn, wordt u gevraagd waarom u toen al niet naar school ging, waarop u zegt dat ze u niet hebben ingeschreven (CGVS II, p. 4). Gevraagd waarom u niet ingeschreven was, zegt u kortweg dat uw vader er niet meer is om het te vragen (CGVS II, p. 4).

Naast uw vreemde verklaringen over uw geboortedatum op de Dienst Vreemdelingenzaken, is uw gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender eveneens opvallend. Gevraagd of u de Afghaanse kalender kunt gebruiken, zegt u dat u niet veel weet en dat u niets weet van de maanden (CGVS I, p. 14). Geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken de westerse kalender gebruikte, ontkent u dit (CGVS I, p. 14). Gevraagd wanneer u Afghanistan verlaten hebt, zegt u dat het in 1393 was en dat u 7 maanden en 22 dagen onderweg was (CGVS I, p. 14). Gevraagd in welke maand u Afghanistan verlaten hebt, zegt u dat u de maand niet meer weet (CGVS I, p. 14). Gevraagd hoe u zo precies weet dat u 7 maanden en 22 onderweg was, geeft u het weinig overtuigende antwoord dat u het precies weet door het lijden onderweg (CGVS I, p. 14). Dat u precies kunt duiden hoelang u onderweg was, maar geen idee hebt van de maand waarin u vertrokken zou zijn, doet verder twifelen aan uw verklaringen. Dat u tijdens beide gehoren occasioneel een Afgaans jaartal opnoemt en Afghaanse maanden opnoemt, ze niet in context plaatst, maar wel weet dat bijvoorbeeld de tarwe in een bepaalde maand wordt geplant en geoogst, wijst veeleer op ingestudeerde kennis dan dit een indicatie zou zijn van uw werkelijke herkomst uit het district Surkhrod en uw werkzaamheden als landbouwer.

Vervolgens dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw functie als politieagent niet weten te overtuigen. Vooreerst verklaart u dat u bij de grenspolitie werkte (CGVS I, p. 8), terwijl op het enige document dat u voorlegt om uw tewerkstelling te staven, te lezen staat dat u geslaagd bent voor de ANCOP-opleiding (zie documenten in het administratief dossier). Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat u tijdens het tweede gehoor op het CGVS zegt dat u niet geslaagd was voor de test om tot ANCOP (Afghan National Civil Order Police) toegelaten te worden (CGVS II, p. 8). ANCOP is een specifieke elitedivisie binnen de nationale politie van Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u slechts een document van ANCOP neerlegt om uw tewerkstelling bij de grenspolitie te staven, houdt weinig steek en doet reeds ernstig twifelen aan uw tewerkstelling als agent bij de grenspolitie.

Gevraagd naar uw opleiding, zegt u dat u niet geslaagd was voor de test voor de civiele politie en naar de grenspolitie werd gestuurd (CGVS II, p. 8). Gevraagd of u training hebt gekregen om te dienen in elk politiedepartement, zegt u dat het enige verschil is dat er een opleiding is voor het leger en voor de politie. U zegt verder dat het niet uitmaakt of het nu civiele politie is of nationale politie en dat jullie samen training hadden (CGVS II, p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, krijgen agenten van de grenspolitie inderdaad eenzelfde basiscursus als andere agenten binnen de nationale politie. Dit werd echter aangevuld met de vakken "man tracking", "border history and operations" en "checkpoint operations". Andere politiedepartementen binnen de nationale politie voorzien eveneens aparte opleidingen per departement (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wat ANCOP precies is, zegt u louter dat ze allemaal verschillend zijn en dat de grenspolitie verschillend is van ANCOP en de lokale politie (CGVS II, p. 8). Gevraagd wat ANCOP exact doet, zegt u dat ze ook hun eigen structuur hebben zoals de grenspolitie en de nationale politie (CGVS II, p. 9). Gevraagd wat het verschil is tussen de grenspolitie en ANCOP, zegt u dat iedereen die de opleiding doet en ANCOP wordt, een rang heeft, dat de grenspolitie geen rangen heeft en dat ze soldaat genoemd worden (CGVS II, p. 9). Uw uiterst vage bewoordingen over de verschillende politiedepartementen en uw eigen departement en over uw opleiding doen twifelen aan het door u voorgehouden profiel van politieagent. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat er wel degelijk rangen zijn binnen de grenspolitie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

U vermeldt verder dat u 3 maanden en 12 dagen opleiding had (CGVS I, p. 29). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de opleiding van de grenspolitie voor ongeschoolde rekruten vijf weken bedraagt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd naar uw precieze taken als politieagent, omschrijft u deze als "wat de taken van de soldaten ook zijn, het bewaken van de ingang en uitgang en het bemannen van checkposts naast de hoofdweg" (CGVS I, p. 10). Dat u checkpoints aan de hoofdweg moest bewaken terwijl op een ander moment in het

gehoor blijkt dat u voor de grenspolitie in de luchthaven van Kandahar werkte doet vragen rijzen (CGVS I, p. 10 en 11 en CGVS II, p. 7). Gevraagd naar uw specifieke taken bij het bemannen van een checkpost zegt u kortweg dat uw taken waren om de bevelen te gehoorzamen van uw superieuren en dat diegene die naar de ingang kwam doorzocht en ondervraagd moest worden (CGVS I, p. 11). Gevraagd welke vragen u hierbij stelde, zegt u dat de superieuren moesten ondervragen en dat jullie de bevelen opvolgden, mensen doorzochten en ze binnenlieten (CGVS I, p. 11). Dergelijke uiterst vage verklaringen over uw precieze taken als politieagent bij de grenspolitie doen verder twijfelen aan uw werk voor de grenspolitie.

Bovenstaande vaststellingen maken dat u uw profiel van analfabete politieagent uit ruraal Afghanistan niet aannemelijk kan maken. Evenmin kan dan aangenomen worden dat u de laatste jaren voor uw vertrek in Kandahar zou hebben verbleven aangezien dit louter was in het kader van uw werk als politieagent. Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis over uw eigen leefomgeving in Surkhrod, Nangarhar, eveneens opvallende hiaten vertoont.

Zo blijkt u Kachara niet te kennen (CGVS II, p. 13). Kachara ligt nochtans vlakbij Kakrak, verder stroomopwaarts naast de rivier waar ook Kakrak aan ligt (CGVS II, p. 13). Dat u nooit gehoord zou hebben van dit dorp is opmerkelijk.

Gevraagd naar waar men kon stemmen tijdens de verkiezingen, zegt u dat u heel jong was tijdens de eerste keer dat er verkiezingen waren en dat het daarna nooit gebeurde (CGVS I, p. 27). Ten tijde van de laatste presidentsverkiezingen was u 23 jaar. Tijdens de voorlaatste presidentsverkiezingen was u 18 jaar. Dat u, gevraagd waar men kon gaan stemmen in uw regio, louter zegt dat u zeer jong was tijdens de laatste presidentsverkiezingen en dat het daarna nooit meer gebeurde doet ernstige twijfels rijzen. Gevraagd of mensen tijdens de laatste presidentsverkiezingen gestemd hebben, antwoordt u ontkennend en zegt u dat het daarvoor ook niet gebeurde (CGVS I, p. 27-28). In Bala Bagh, een nabijgelegen dorp dat u zelf opnoemt, werd er in de middelbare school en in de kliniek gestemd, waarbij in totaal 341 stemmen uitgebracht werden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In het districtscentrum in Kuz Sultanpoor werden maar liefst 1013 stemmen uitgebracht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens de voorlaatste presidentsverkiezingen was er zelfs in Kakrak een stembureau waar 740 stemmen werden uitgebracht. Dat u over de presidentsverkiezingen in uw regio louter weet te zeggen dat u zeer jong was en dat er niet gestemd werd doet verder twijfelen aan uw herkomst uit deze regio, zeker voor iemand die beweert politieagent te zijn.

Verder is uw kennis naar gekende en invloedrijke personen uit uw regio opvallend beperkt. Gevraagd naar mensen met veel invloed uit uw regio, noemt u Haji Zahir op (CGVS II, p. 14). Gevraagd of u nog mensen met veel invloed kent uit uw regio, zegt u dat het daar enkel Haji Zahir is (CGVS II, p. 14-15). Gevraagd wat u van hem weet, zegt u dat u weet dat hij parlamentslid is (CGVS II, p. 15). Gevraagd of u nog iets van hem weet, zegt u dat u niet meer weet (CGVS II, p. 15). Gezien uw eerdere verklaringen over zijn macht, wordt u gevraagd hoe hij die macht heeft verworven, waarop u zegt dat u video's hebt gezien waarin hij Ashraf Ghani uitdaagt en dat hij dus veel macht moet hebben (CGVS II, p. 15). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is Haji Zahir een voormalig generaal binnen de grenspolitie en een gekend en berucht oppositielid binnen het parlement (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wie Zaher Qadir is, weet u dat het de vader van Haji Zahir is, maar hebt u verder geen informatie (CGVS II, p. 15). Zaher Qadir was nochtans lid van de Noordelijke Alliantie en één van de eerste vicepresidenten van de Afghaanse overgangsregering. Hij werd op 8 juli 2002 vermoord. De familie van Qadir heeft banden met de Mohammad Zahir Shah, de laatste koning van Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar Mohammad Afzal, de politiechef van het district sinds mei 2011 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), weet u niet wie hij is (CGVS II, p. 15). Gevraagd naar de politiechef vóór hem, Ghafoor Kahn, zegt u dat hij op veld werkt in Kochan (CGVS II, p. 15).

Gevraagd naar de dichtstbijzijnde bazaars, zegt u dat er geen bazaars dichtbij zijn en dat men 40 à 50 minuten te voet moet om naar de dichtste bazaar te gaan (CGVS I, p. 20). Er wordt u gevraagd waar u naartoe ging als u iets niet kon krijgen in de winkels in uw dorp, waarop u zegt dat er geen winkels waren in uw dorp (CGVS I, p. 20). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, uit 2004 weliswaar, dat uw dorp wel degelijk over een bazaar beschikt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar waar mensen in uw dorp inkopen deden en naar dichtbijzijnde bazaars geeft u niets mee over de mogelijke verdwijning van de bazaar in uw dorp de voorbije jaren (CGVS I, p. 20).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen biedt u geen zicht op waar en in welke omstandigheden u de laatste jaren voor uw vertrek heeft verbleven. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst

een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara, uw grootvaders taskara, de taskara's van uw gezin, twee dreigbrieven van de taliban, een opleidingscertificaat van ANCOP, een bevestiging van uw problemen door het district, vijf foto's van uw gezin en een foto van uzelf tijdens uw werk bij de grenspolitie kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Verder is de foto op uw taskara niet bestempeld, waardoor eenieder zijn foto hierop kan bevestigen. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de vijf foto's van uw gezin en de foto van uzelf tijdens uw werk, dient er op gewezen worden dat hieruit niet afgeleid kan worden op welke locatie deze foto's genomen zijn, noch of u er hebt verbleven tot voor uw vertrek uit Afghanistan.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een asielzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

Dienaangaande dient opgemerkt te worden dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland). De geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaats(en) vormen derhalve niet noodzakelijk de (actuele) plaats of regio van herkomst. Het aantonen van de laatste verblijfplaats(en) binnen Afghanistan is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een asielzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een asielzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Afghaanse nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Afghanistan.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 31 mei 2017 en 30 augustus 2017 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd er vervolgens op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Afghaanse nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw asielaanvraag van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw asielaanvraag correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weersprek van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Afghanistan of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico op ernstige schade loopt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

2.1.1. Verzoeker beroept zich in een eerste middel op de schending van de artikelen 48/3 en 48/4 van de voormelde wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet), artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees parlement en de Raad van 13 december 2011, de zorgvuldigheidsplicht en de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

Verzoeker stelt aan de op hem rustende medewerkingsplicht te hebben voldaan. Hij geeft dienaangaande een theoretische uiteenzetting en volhardt erin weldegelijk tot aan zijn vertrek te hebben verbleven in het dorp Kakrak in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar. Verzoeker vestigt de nadruk op de documenten die hij neerlegde. Verder doet hij gelden dat verweerder voorbij ging aan zijn individuele en contextuele omstandigheden. Voorts hield verweerder geen rekening met zijn lage scholingsgraad. Nergens werd overgegaan tot een grondige analyse of werd rekening gehouden met de Afghaanse cultuur. Verzoeker stelt dat het niet zo is dat hij zou hebben verzaakt aan de medewerkingsplicht louter omdat zijn relaas ongeloofwaardig wordt geacht.

2.1.2. Verzoeker beroept zich in een tweede middel op de schending van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, *"minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering"*.

Hij verwijst naar de vluchtelingendefinitie in artikel 1, A, (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en toetst zijn problemen en situatie aan de in deze definitie opgenomen elementen.

Waar hem verweten wordt dat hij niet op de hoogte was van incidenten in zijn dorp en regio, betoogt verzoeker:

"Er dient in deze context op gewezen te worden dat het relaas van getuigen van bepaalde gebeurtenissen of feiten nooit volledig overeenstemt. Elke persoon bekijkt die gebeurtenis namelijk vanuit zijn eigen standpunt en ervaring. Door objectieve informatie wordt bevestigd dat bij het maken van beslissingen, er steeds opmerkelijk moet worden omgegaan met eigen ervaringen en achtergronden. Verweester houdt hier in haar bestreden beslissing allerminst rekening mee.

(...)

Verweester redeneert in bestreden beslissing ten onrechte dat de kennis van verzoeker hoogstens aantoonde dat verzoeker oorspronkelijk afkomstig is uit deze regio, maar dat het recent verblijf hiermee niet aangetoond wordt. Niettemin toont verzoeker aan heel wat kennis te bezitten over zijn dorp waar hij tot recent verbleef:

(...)

Daarnaast vertelde verzoeker over recente gebeurtenissen in zijn dorp van herkomst gedurende het verhoor bij verweester:

(...)"

Over zijn Facebookprofiel, geeft verzoeker aan:

"Verzoeker wenst in dit kader te benadrukken dat hij geen Pashtoe kan lezen. Niettemin heeft hij in België geleerd om een beetje Engels te leren lezen en schrijven. Verzoeker ontkent niet dat hij reacties zou hebben gegeven op bepaalde facebookposts.

Verzoeker preciseert verder dat hij wanneer verweester vroeg om zijn facebook te openen, hij een papiertje nam waarop het wachtwoord genoteerd stond.

Bijgevolg ziet verzoeker geen enkele reden waarom verweester dit vreemd zou moeten vinden."

Betreffende zijn scholing, voert verzoeker aan:

"Niettemin stelt verzoeker dat wanneer hij klein was, zijn papa is overleden. Hierdoor was verzoeker genoodzaakt om bij zijn opa te werken. De vraag waarom verzoeker niet naar school kon gaan wanneer zijn papa nog leefde, kan verzoeker bijgevolg onmogelijk beantwoorden aangezien zijn vader niet langer in leven is."

Verder stelt verzoeker omtrent zijn reisweg:

“Verzoeker wijst op het feit dat wanneer men een negatieve ervaring ondergaat, men zich meer bewust is van elk detail dat zich voordoet. Het mag voor verweerster dan ook geen verrassing zijn dat verzoeker over deze negatieve ervaring meer details kan meedelen.

Verweerster verliest bovendien uit het oog dat verzoeker destijds analfabeet was, wat niet wil zeggen dat hij niet kan tellen. Verzoeker volgde gedurende een maand een opleiding. Elke dag kreeg verzoeker één uur les. Gedurende deze lessen leerde verzoeker te tellen aan de hand van kogels. Meer bepaald kreeg verzoeker een aantal kogels, die hij vervolgens moest teruggeven waardoor hij leerde om te tellen.”

Inzake zijn opleiding, verklaart verzoeker:

“Verzoeker benadrukt dat hij nooit is geslaagd voor het ANCOP-examen. Verzoeker heeft enkel een maand les gevolgd, een examen afgelegd en vervolgens kon hij aan de slag bij de grenspolitie. Verzoeker beklemtoont verder dat om aan de slag te kunnen gaan bij ANCOP, men moet kunnen lezen en schrijven, wat verzoeker destijds niet kon.”

Verzoeker begreep tijdens het gehoor bij het CGVS verder dat er werd gevraagd naar ‘Kachar’ in plaats van ‘Kachara’. Gezien hij de vraag niet begreep, kunnen zijn verklaringen niet als opmerkelijk worden beschouwd. Verzoekers antwoord op de vraag toont aan dat hij de vraag niet begreep.

Met betrekking tot de verkiezingen, betoogt verzoeker:

“Verzoeker benadrukt dat hij gedurende de laatste verkiezingen op het werk was. Daarenboven was er in verzoeker zijn dorp van herkomst geen verkiezingskantoor. Verzoeker verklaart daarnaast dat er in het naburig dorp Bala Barg wel een verkiezingskantoor gevestigd is.”

Verzoeker herhaalt de aangevoerde problemen en vrees en wijst op het gebrek aan bescherming in zijn land van herkomst.

2.1.3. Verzoeker beroept zich in een derde middel op de schending van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet en de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker benadrukt de Afghaanse nationaliteit te hebben, herhaalt dat verweerder ten onrechte zijn recente afkomst in twijfel trekt en herneemt een aantal van de reeds hoger aangehaalde argumenten.

Vervolgens wijst verzoeker op informatie aangaande de preciaire veiligheidssituatie in het district Surkhrod en in de provincie Nangarhar.

Verder wijst hij op het snel escalerende geweld in Afghanistan en voert hij aan:

“Niettemin dient, in ondergeschikte orde, indien de Raad van oordeel is dat de recente afkomst van verzoeker niet kan worden vastgesteld, wel rekening gehouden te worden met de Afghaanse nationaliteit en de regio van herkomst van verzoeker. Hierover is evenwel geen enkele motivering terug te vinden in de bestreden beslissing.”

Verzoeker wijst op de plicht van verweerder om de veiligheidssituatie actueel te beoordelen en verwijst naar de richtlijnen van UNHCR inzake Afghanistan van 19 april 2016. Voorts wijst hij op informatie omtrent de veiligheidssituatie in Afghanistan. Hij leidt hieruit af dat er in geheel Afghanistan sprake is van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Volgens verzoeker dringt de subsidiaire bescherming zich op voor *“alle personen die hun Afghaanse nationaliteit kunnen bewijzen”*.

Verzoeker doet eveneens gelden dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een interne ontheemde zou zijn. Hij zou bij een terugkeer naar Afghanistan aan zijn lot worden overgelaten op de luchthaven van Kabul en *de facto* een IDP zijn. Hoewel verzoeker bij terugkeer een IDP zou zijn, kan eveneens worden gewezen op de preciaire positie van personen die naar Afghanistan terugkeren. Verder blijft de broodnodige humanitaire hulp er beperkt. Verweerder verwaarloost de humanitaire gevolgen van het conflict. Er heerst vrees dat de huidige situatie zal uitmonden in een burgeroorlog. Het is niet aangewezen om mensen terug te sturen naar een dermate onveilig en onstabiel land.

2.1.4. Verzoeker beroept zich in een vierde middel op de schending van de artikelen 48/3, 48/4 en 48/6 van de Vreemdelingenwet, artikel 1, A van het Verdrag van Genève en de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”*.

Verzoeker wijst op zijn kwetsbare profiel ingevolge zijn beroepsverleden als politieagent. Bovendien heeft verzoeker wegens het feit dat zijn vader militair is een extra kwetsbaar profiel. Verweerder negeerde dit. Verzoeker wijst op de richtlijnen van UNHCR inzake Afghanistan van 19 april 2016.

2.2. Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog enkele bijdragen van UNHCR en algemene informatie bij het verzoekschrift (bijlagen 3-16).

3. Beoordeling van de zaak

3.1. Waar verzoeker de schending aanvoert van artikel 4 van richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011, dient te worden opgemerkt dat richtlijnen geen directe werking hebben. Een richtlijn kan wel directe werking hebben in de Belgische rechtsorde wanneer de omzettingstermijn voor de betrokken richtlijn is verstreken en indien zij duidelijke en onvoorwaardelijke bepalingen bevat die geen verdere substantiële interne uitvoeringsmaatregel door de communautaire of nationale overheden behoeven om het gewild effect op nuttige wijze te bereiken. De omzettingstermijn van voormelde richtlijn verstreek blijkens artikel 39 van deze richtlijn op 21 december 2013, datum waarop deze richtlijn ook effectief in Belgisch recht werd omgezet.

3.2. Waar verzoeker herhaaldelijk stelt dat minstens *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* geschonden is, ziet de Raad verder niet in op welke wijze de bestreden beslissing het hem onmogelijk zou maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoeker blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissing kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. De schending van *“de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering”* kan dan ook niet worden aangenomen.

3.3. Verzoeker stelt afkomstig te zijn van het dorp Kakrak, gelegen in het district Surkhrod in de provincie Nangarhar in Afghanistan en nood te hebben aan internationale bescherming.

Van verzoeker mag, als verzoeker om internationale bescherming, daarbij redelijkerwijze verwacht worden dat hij de asielinstanties, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van meet af aan in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (UNHCR, *Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status*, Genève, 1992, nr. 205). Hij dient alle nodige elementen ter staving van het verzoek gelet op het bepaalde in artikel 48/6, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij heeft de verplichting om zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen zodat de asielinstanties kunnen beslissen over het verzoek om internationale bescherming. Deze medewerkingsplicht (die eerder reeds werd aangegeven in Europese richtlijnen en rechtspraak) vereist dus van een verzoeker om internationale bescherming dat hij de asielinstanties zo gedetailleerd en correct mogelijke informatie geeft over alle facetten van zijn identiteit, leefwereld en asielrelaas. De asielinstanties mogen van een verzoeker om internationale bescherming overeenkomstig artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet correcte en coherente verklaringen en waar mogelijk documenten verwachten over zijn identiteit en nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, de afgelegde reisroute, reisdocumentatie en de redenen waarom hij een verzoek om internationale bescherming indient. Overeenkomstig artikel 48/6, § 1, derde lid van de Vreemdelingenwet vormt het ontbreken van de in het eerste lid bedoelde elementen, en meer in het bijzonder het ontbreken van het bewijs omtrent de identiteit of nationaliteit, die kernelementen uitmaken in een procedure tot beoordeling van een verzoek om internationale bescherming, een negatieve indicatie met betrekking tot de algehele geloofwaardigheid van het relaas, tenzij de verzoeker een bevredigende verklaring heeft gegeven voor het ontbreken ervan. Indien de verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, behoeven deze aspecten enkel geen bevestiging indien voldaan is aan de cumulatieve voorwaarden in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

In dit kader wordt in de bestreden beslissing vooreerst met recht gemotiveerd:

“Vooreerst kunnen er vraagtekens geplaatst worden heeft bij uw voorgehouden profiel van analfabete politieagent uit ruraal Afghanistan en uw verblijf in Kandahar in het kader van uw werk. Dit blijkt immers geenszins uit uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Op de DVZ wordt u gevraagd naar uw geboortedatum, waarop u zegt dat u 24 jaar en 2 maanden en 10 dagen oud bent. Gevraagd naar hoe u dit weet, zegt u dat u geboren bent op 10/02/1991. Gevraagd hoe het komt dat u de

Perzische kalender niet hanteert maar wel de westerse, zegt u dat u geboren bent in 1393 (2014/2015). U zegt dan meteen dat dit niet kan omdat het op het moment van dit gehoor 1394 (2015/2016) was, waarop u u uw GSM boven haalt om de westerse kalender om te zetten in de Perzische/ Afghaanse kalender. U wordt vervolgens nogmaals gevraagd hoe het komt dat u de Perzische/ Afghaanse kalender niet kent, waarop u de nietszeggende verklaring geeft dat uw moeder u heeft gezegd hoe oud u bent en dat u dit uw moeder nog niet had gevraagd op het moment dat u asiel aanvraagde (Verklaring DVZ, p. 5). Dat u spontaan uw GSM bovenhaalt om de westerse kalender om te zetten in de Perzische of Afghaanse kalender, doet reeds twifelen aan de door u voorgehouden ongeschooldheid."

Verzoeker onderneemt niet de minste poging om deze motieven te weerleggen. Bijgevolg blijven deze onverminderd gehandhaafd. De voormelde vaststellingen doen bovendien niet enkel twifelen aan verzoekers vermeende ongeschoolde profiel, doch eveneens aan zijn herkomst en nationaliteit. Het is immers geenszins onredelijk om van een Afghaan te verwachten dat deze de Afghaanse kalender kent en kan hanteren zonder hulpmiddelen.

Eveneens wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Gevraagd of u over een Facebookaccount beschikt, haalt u uw GSM boven en benoemt u uw Facebookaccount (CGVS I, p. 15). Gevraagd hoe u dat doet, zonder te kunnen lezen en schrijven, zegt u vreemd genoeg dat u het hebt neergeschreven op een papier (CGVS I, p. 15). Later verklaart u dat u niet weet hoe u met Facebook moet werken en dat er andere jongens mee kunnen werken (CGVS I, p. 16). Gezien u vrij actief bent op Facebook (in het laatste jaar bent u zeven keer van profielfoto veranderd, waaronder meerdere foto's van uzelf), is dit merkwaardig."

Verzoeker slaagt er niet in deze motieven te ontkrachten. Dat verzoeker zijn Facebookgegevens neerschreef op papier, ten onrechte beweerde niet te weten hoe hij met Facebook moest werken en in tegenstelling met deze bewering vrij actief bleek op Facebook, vormt weldegelijk een ernstige negatieve indicatie voor zowel zijn beweerde ongeschoolde profiel als de algehele geloofwaardigheid van zijn gezegden. Dient bovendien te worden vastgesteld dat verzoeker in het verzoekschrift toegeeft dat hij eveneens reacties gaf op bepaalde Facebookberichten en dat hij in België leerde om een beetje Engels te lezen en schrijven. Ook hieruit kan worden afgeleid dat verzoeker in Afghanistan meer scholing heeft genoten dan hij beweert.

Verder vecht verzoeker de bestreden beslissing niet aan waar gemotiveerd wordt:

"Tijdens het eerste gehoor wordt u gevraagd naar de etnieën in uw district, waarop u zegt dat in Kakrak en het gebied daarboven minder dan 10% Dari spreekt (CGVS I, p. 5). Gevraagd hoe u weet dat minder dan 10% Dari spreekt, zegt u dat het uw thuis is en dat u dit weet (CGVS I, p. 5). Gevraagd hoe dit percentage weet, die 10%, zegt u louter dat de mensen Dari spreken naar het districtscentrum toe, en dat iedereen Pasjtoe spreekt in uw gebied (CGVS I, p. 5). Gevraagd of dat percentage, 10%, een gok is, ontwijkt u opnieuw de vraag en zegt u dat het gebied van Kakrak groot is en dat er veel gebieden in zijn en dat mensen in het district beide talen spreken, Dari en Pasjtoe (CGVS I, p. 5). Naast het feit dat uw verklaringen bijzonder ingestudeerd lijken, doet dit eveneens afbreuk aan de door u voorgehouden ongeschooldheid."

Deze motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent. Gezien verzoeker deze niet aanvecht, worden zij door de Raad overgenomen.

Voorts wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"Tijdens het eerste gehoor zegt u dat u niet naar school bent geweest omdat u uw grootvader hielp op het land nadat uw vader door een mijn was geraakt (CGVS I, p. 7). Gezien u op dat moment tien à elf jaar moet geweest zijn, wordt u gevraagd waarom u toen al niet naar school ging, waarop u zegt dat ze u niet hebben ingeschreven (CGVS II, p. 4). Gevraagd waarom u niet ingeschreven was, zegt u kortweg dat uw vader er niet meer is om het te vragen (CGVS II, p. 4)."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de loutere herhaling van zijn eerdere verklaringen, doet verzoeker aan de voormelde, omtrent deze verklaringen gedane vaststellingen geen afbreuk. Het was geenszins onredelijk om van verzoeker te verwachten dat hij, indien hij werkelijk nooit de kans had gekregen om naar school te gaan, zou kunnen aangeven waarom hij nooit naar school kon of mocht gaan. Dat hij in dit kader geen zinnige verklaringen kon afleggen, doet andermaal afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn beweerde ongeschoolde profiel.

Bovendien wordt in de bestreden beslissing met recht gemotiveerd:

"Naast uw vreemde verklaringen over uw geboortedatum op de Dienst Vreemdelingenzaken, is uw gebrekkige kennis van de Afghaanse kalender eveneens opvallend. Gevraagd of u de Afghaanse kalender kunt gebruiken, zegt u dat u niet veel weet en dat u niets weet van de maanden (CGVS I, p. 14). Geconfronteerd met het feit dat u tijdens uw gehoor op de Dienst Vreemdelingenzaken de westerse

kalender gebruikte, ontkent u dit (CGVS I, p. 14). Gevraagd wanneer u Afghanistan verlaten hebt, zegt u dat het in 1393 was en dat u 7 maanden en 22 dagen onderweg was (CGVS I, p. 14). Gevraagd in welke maand u Afghanistan verlaten hebt, zegt u dat u de maand niet meer weet (CGVS I, p. 14). Gevraagd hoe u zo precies weet dat u 7 maanden en 22 onderweg was, geeft u het weinig overtuigende antwoord dat u het precies weet door het lijden onderweg (CGVS I, p. 14). Dat u precies kunt duiden hoelang u onderweg was, maar geen idee hebt van de maand waarin u vertrokken zou zijn, doet verder twifelen aan uw verklaringen. Dat u tijdens beide gehoren occasioneel een Afgaans jaartal opnoemt en Afgaanse maanden opnoemt, ze niet in context plaatst, maar wel weet dat bijvoorbeeld de tarwe in een bepaalde maand wordt geplant en geoogst, wijst veeleer op ingestudeerde kennis dan dit een indicatie zou zijn van uw werkelijke herkomst uit het district Surkhrod en uw werkzaamheden als landbouwer.”

Verzoeker slaagt er niet in om deze motieven te ontkrachten. In tegenstelling met wat hij tracht te laten uitschijnen mocht, gelet op zijn gedetailleerde verklaring omtrent de duur van zijn reisweg, eveneens worden verwacht dat hij zou kunnen aangeven in welke maand hij Afghanistan verliet. Met de niet-gestaafde, algemene en blote bewering dat men zich bij negatieve ervaringen meer details herinnert, doet verzoeker aan deze vaststelling hoegenaamd geen afbreuk. Hoe dan ook blijkt uit het voorgaande dat verzoeker, wanneer hij werd gevraagd of hij de Afgaanse kalender kon gebruiken, zelf in duidelijke bewoordingen stelde deze kalender niet machtig te zijn en aangaf niets te weten van de maanden. Zoals reeds hoger werd opgemerkt, doet dit ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn voorgehouden herkomst en nationaliteit.

Daarenboven wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

“Vervolgens dient te worden vastgesteld dat uw verklaringen over uw functie als politieagent niet weten te overtuigen. Vooreerst verklaart u dat u bij de grenspolitie werkte (CGVS I, p. 8), terwijl op het enige document dat u voorlegt om uw tewerkstelling te staven, te lezen staat dat u geslaagd bent voor de ANCOP-opleiding (zie documenten in het administratief dossier). Daarbij dient nog opgemerkt te worden dat u tijdens het tweede gehoor op het CGVS zegt dat u niet geslaagd was voor de test om tot ANCOP (Afghan National Civil Order Police) toegelaten te worden (CGVS II, p. 8). ANCOP is een specifieke elitedivisie binnen de nationale politie van Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Dat u slechts een document van ANCOP neerlegt om uw tewerkstelling bij de grenspolitie te staven, houdt weinig steek en doet reeds ernstig twifelen aan uw tewerkstelling als agent bij de grenspolitie.

Gevraagd naar uw opleiding, zegt u dat u niet geslaagd was voor de test voor de civiele politie en naar de grenspolitie werd gestuurd (CGVS II, p. 8). Gevraagd of u training hebt gekregen om te dienen in elk politiedepartement, zegt u dat het enige verschil is dat er een opleiding is voor het leger en voor de politie. U zegt verder dat het niet uitmaakt of het nu civiele politie is of nationale politie en dat jullie samen training hadden (CGVS II, p. 8). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, krijgen agenten van de grenspolitie inderdaad eenzelfde basiscursus als andere agenten binnen de nationale politie. Dit werd echter aangevuld met de vakken “man tracking”, “border history and operations” en “checkpoint operations”. Andere politiedepartementen binnen de nationale politie voorzien eveneens aparte opleidingen per departement (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wat ANCOP precies is, zegt u louter dat ze allemaal verschillend zijn en dat de grenspolitie verschillend is van ANCOP en de lokale politie (CGVS II, p. 8). Gevraagd wat ANCOP exact doet, zegt u dat ze ook hun eigen structuur hebben zoals de grenspolitie en de nationale politie (CGVS II, p. 9). Gevraagd wat het verschil is tussen de grenspolitie en ANCOP, zegt u dat iedereen die de opleiding doet en ANCOP wordt, een rang heeft, dat de grenspolitie geen rangen heeft en dat ze soldaat genoemd worden (CGVS II, p. 9). Uw uiterst vage bewoordingen over de verschillende politiedepartementen en uw eigen departement en over uw opleiding doen twifelen aan het door u voorgehouden profiel van politieagent. Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt bovendien dat er wel degelijk rangen zijn binnen de grenspolitie (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

U vermeldt verder dat u 3 maanden en 12 dagen opleiding had (CGVS I, p. 29). Uit informatie waarover het CGVS beschikt, blijkt dat de opleiding van de grenspolitie voor ongeschoolde rekruten vijf weken bedraagt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier).

Gevraagd naar uw precieze taken als politieagent, omschrijft u deze als “wat de taken van de soldaten ook zijn, het bewaken van de ingang en uitgang en het bemannen van checkposts naast de hoofdweg” (CGVS I, p. 10). Dat u checkpoints aan de hoofdweg moest bewaken terwijl op een ander moment in het gehoor blijkt dat u voor de grenspolitie in de luchthaven van Kandahar werkte doet vragen rijzen (CGVS I, p. 10 en 11 en CGVS II, p. 7). Gevraagd naar uw specifieke taken bij het bemannen van een checkpost zegt u kortweg dat uw taken waren om de bevelen te gehoorzamen van uw superieuren en dat diegene die naar de ingang kwam doorzocht en ondervraagd moest worden (CGVS I, p. 11). Gevraagd welke vragen u hierbij stelde, zegt u dat de superieuren moesten ondervragen en dat jullie de

bevelen opvolgden, mensen doorzochten en ze binnenlieten (CGVS I, p. 11). Dergelijke uiterst vage verklaringen over uw precieze taken als politieagent bij de grenspolitie doen verder twijfelen aan uw werk voor de grenspolitie."

Verzoeker voert ter weerlegging van deze motieven geen dienstige argumenten aan. Met de loutere herhaling van de verklaring dat hij nooit slaagde voor het ANCOP-examen, doet verzoeker geen afbreuk aan de voormelde, inzake deze verklaring gedane vaststellingen. Evenmin ontkracht hij de voormelde motieven door te poneren dat hij enkel een maand les volgde, een examen aflegde en vervolgens aan de slag kon bij de grenspolitie. Deze verklaring doet daarentegen verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van zijn vermeende profiel nu hij, zoals blijkt uit het voorgaande, eerder duidelijk stelde dat zijn opleiding in totaal drie maanden en twaalf dagen in beslag nam. Voor het overige voert verzoeker ter weerlegging van de veelheid aan voormelde motieven niet één concreet en dienstig argument aan. Bijgevolg blijven deze motieven onverminderd overeind.

Op grond van het voorgaande, dient te worden vastgesteld dat in de bestreden beslissing terecht wordt geoordeeld als volgt:

"Bovenstaande vaststellingen maken dat u uw profiel van analfabete politieagent uit ruraal Afghanistan niet aannemelijk kan maken. Evenmin kan dan aangenomen worden dat u de laatste jaren voor uw vertrek in Kandahar zou hebben verbleven aangezien dit louter was in het kader van uw werk als politieagent."

In de bestreden beslissing wordt tevens met reden aangegeven:

"Verder dient te worden opgemerkt dat uw kennis over uw eigen leefomgeving in Surkhrod, Nangarhar, eveneens opvallende hiaten vertoont.

Zo blijkt u Kachara niet te kennen (CGVS II, p. 13). Kachara ligt nochtans vlakbij Kakrak, verder stroomopwaarts naast de rivier waar ook Kakrak aan ligt (CGVS II, p. 13). Dat u nooit gehoord zou hebben van dit dorp is opmerkelijk."

Verzoeker slaagt er niet in om afbreuk te doen aan deze motieven. De blote bewering dat hij in plaats van 'Kachara', hetgeen gevraagd werd, 'Kachar' zou hebben verstaan, kan niet overtuigen. Uit de voormelde pagina uit het gehoorverslag van het tweede gehoor bij het CGVS blijkt immers duidelijk dat weldegelijk werd gevraagd naar 'Kachara'. Zelfs indien verzoeker 'Kachar' zou hebben verstaan, dan nog kon overigens worden verwacht dat hij de link zou hebben gemaakt met het vlakbij gelegen dorp 'Kachara' nu de betreffende vraag duidelijk kaderde binnen de vraagstelling omtrent de omliggende en nabijgelegen dorpen van het dorp waarvan verzoeker beweerde afkomstig te zijn (administratief dossier, tweede gehoorverslag CGVS, p.13).

Verder wordt in de bestreden beslissing terecht gemotiveerd:

"Gevraagd naar waar men kon stemmen tijdens de verkiezingen, zegt u dat u heel jong was tijdens de eerste keer dat er verkiezingen waren en dat het daarna nooit gebeurde (CGVS I, p. 27). Ten tijde van de laatste presidentsverkiezingen was u 23 jaar. Tijdens de voorlaatste presidentsverkiezingen was u 18 jaar. Dat u, gevraagd waar men kon gaan stemmen in uw regio, louter zegt dat u zeer jong was tijdens de laatste presidentsverkiezingen en dat het daarna nooit meer gebeurde doet ernstige twijfels rijzen. Gevraagd of mensen tijdens de laatste presidentsverkiezingen gestemd hebben, antwoordt u ontkennend en zegt u dat het daarvoor ook niet gebeurde (CGVS I, p. 27-28). In Bala Bagh, een nabijgelegen dorp dat u zelf opnoemt, werd er in de middelbare school en in de kliniek gestemd, waarbij in totaal 341 stemmen uitgebracht werden (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). In het districtscentrum in Kuz Sultanpoor werden maar liefst 1013 stemmen uitgebracht (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Tijdens de voorlaatste presidentsverkiezingen was er zelfs in Kakrak een stembureau waar 740 stemmen werden uitgebracht. Dat u over de presidentsverkiezingen in uw regio louter weet te zeggen dat u zeer jong was en dat er niet gestemd werd doet verder twijfelen aan uw herkomst uit deze regio, zeker voor iemand die beweert politieagent te zijn."

Opnieuw voert verzoeker ter weerlegging van de motieven ten grondslag van de bestreden beslissing geen dienstige argumenten aan. Het was geenszins onredelijk om van verzoeker, die voorhoudt een politieagent te zijn geweest, te verwachten dat hij beter op de hoogte zou zijn van de recente verkiezingen in zijn dorp, regio en land van herkomst.

Tot slot laat verzoeker de bestreden beslissing geheel onverlet en voert hij ter weerlegging van deze beslissing geen concrete argumenten aan waar gemotiveerd wordt:

"Verder is uw kennis naar gekende en invloedrijke personen uit uw regio opvallend beperkt. Gevraagd naar mensen met veel invloed uit uw regio, noemt u Haji Zahir op (CGVS II, p. 14). Gevraagd of u nog mensen met veel invloed kent uit uw regio, zegt u dat het daar enkel Haji Zahir is (CGVS II, p. 14-15).

Gevraagd wat u van hem weet, zegt u dat u weet dat hij parlamentslid is (CGVS II, p. 15). Gevraagd of u nog iets van hem weet, zegt u dat u niet meer weet (CGVS II, p. 15). Gezien uw eerdere verklaringen over zijn macht, wordt u gevraagd hoe hij die macht heeft verworven, waarop u zegt dat u video's hebt gezien waarin hij Ashraf Ghani uitdaagt en dat hij dus veel macht moet hebben (CGVS II, p. 15). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt, is Haji Zahir een voormalig generaal binnen de grenspolitie en een gekend en berucht oppositielid binnen het parlement (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd wie Zaher Qadir is, weet u dat het de vader van Haji Zahir is, maar hebt u verder geen informatie (CGVS II, p. 15). Zaher Qadir was nochtans lid van de Noordelijke Alliantie en één van de eerste vicepresidenten van de Afghaanse overgangsregering. Hij werd op 8 juli 2002 vermoord. De familie van Qadir heeft banden met de Mohammad Zahir Shah, de laatste koning van Afghanistan (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar Mohammad Afzal, de politiechef van het district sinds mei 2011 (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier), weet u niet wie hij is (CGVS II, p. 15). Gevraagd naar de politiechef vóór hem, Ghafoor Kahn, zegt u dat hij op veld werkt in Kochan (CGVS II, p. 15).

Gevraagd naar de dichtstbijzijnde bazaars, zegt u dat er geen bazaars dichtbij zijn en dat men 40 à 50 minuten te voet moet om naar de dichtste bazaar te gaan (CGVS I, p. 20). Er wordt u gevraagd waar u naartoe ging als u iets niet kon krijgen in de winkels in uw dorp, waarop u zegt dat er geen winkels waren in uw dorp (CGVS I, p. 20). Nochtans blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt, uit 2004 weliswaar, dat uw dorp wel degelijk over een bazaar beschikt (zie informatie toegevoegd aan het administratief dossier). Gevraagd naar waar mensen in uw dorp inkopen deden en naar dichtstbijzijnde bazaars geeft u niets mee over de mogelijke verdwijning van de bazaar in uw dorp de voorbije jaren (CGVS I, p. 20)."

De voormelde motieven vinden steun in het dossier en zijn pertinent en terecht. Gezien verzoeker deze niet op dienstige wijze betwist of weerlegt, blijven zij onverminderd gelden.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten dat niet het minste geloof kan worden gehecht aan verzoekers voorgehouden profiel van analfabete politieagent uit Afghanistan, noch aan zijn zelfverklaarde (recente) herkomst van en verblijfplaatsen in Afghanistan, problemen en situatie.

De neergelegde documenten (administratief dossier, map 'documenten') zijn niet van zulke aard dat zij aan het voorgaande afbreuk kunnen doen. Ten aanzien van deze documenten, wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld:

"De neergelegde documenten vermogen de appreciatie van het Commissariaat-Generaal niet te wijzigen. Uw taskara, uw grootvaders taskara, de taskara's van uw gezin, twee dreigbrieven van de taliban, een opleidingscertificaat van ANCOP, een bevestiging van uw problemen door het district, vijf foto's van uw gezin en een foto van uzelf tijdens uw werk bij de grenspolitie kunnen uw relaas en herkomst slechts ondersteunen bij geloofwaardige verklaringen, hetgeen in casu niet het geval is. Verder is de foto op uw taskara niet bestempeld, waardoor eenieder zijn foto hierop kan bevestigen. Bovendien blijkt uit objectieve informatie waarover het CGVS beschikt, dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse "officiële" documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van uw relaas te herstellen. Wat betreft de vijf foto's van uw gezin en de foto van uzelf tijdens uw werk, dient er op gewezen worden dat hieruit niet afgeleid kan worden op welke locatie deze foto's genomen zijn, noch of u er hebt verbleven tot voor uw vertrek uit Afghanistan."

Verzoeker laat deze motieven ongemoeid. Hij vergenoegt zich er immers toe de nadruk te vestigen op de neergelegde documenten. Hiermee doet hij aan de voormelde, inzake deze documenten gedane vaststellingen op generlei wijze afbreuk.

Uit het voorgaande blijkt genoegzaam dat verzoeker op ernstige wijze heeft verzaakt aan de op hem rustende medewerkingsplicht, zoals door verzoeker zelf uitgewerkt in het verzoekschrift en zoals omschreven in zowel de bestreden beslissing als hetgeen voorafgaat. Verzoeker weigert aldus moedwillig klaarheid te scheppen over en maakt het onmogelijk een duidelijk zicht te krijgen op zijn werkelijke profiel, achtergrond, verblijfplaats(en), situatie en problemen.

Bijgevolg maakt verzoeker het onmogelijk om zijn werkelijke nood aan bescherming in te schatten, is zijn verwijzing naar de aangehaalde vrees, het ontbreken van beschermingsmogelijkheden en de situatie (onder meer de veiligheidssituatie, de humanitaire situatie en de situatie voor IDP's en voor personen die terugkeren en/of behoren tot een risicogroep) in Afghanistan niet dienstig en kan hij met deze verwijzing geenszins volstaan om in zijn hoofde het bestaan van een nood aan internationale

bescherming aannemelijk te maken. Verzoeker dient het bestaan van zulke nood *in concreto* aan te tonen en kan daarbij niet volstaan met een loutere verwijzing naar de situatie in een bepaald land of een bepaalde regio. Hij dient tevens een verband aan te tonen tussen deze situatie en zijn persoon en blijft hier, gelet op het voorgaande, schromelijk in gebreke.

3.4. In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.5. Verzoeker toont gelet op het voormelde evenmin aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land en regio van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op veertien mei tweeduizend achttien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT